

потврђује ефективност метода. Посебно, статистичка датирања добијена нашим методама, слажу се овде са датирањима раније познатим и утврђеним другим (традиционалним) методама. На интервалу XIII-XX в. извесно зависни парови текстова су зависни и са тачке гледишта наших метода, а парови извесно независних су независни и у нашем смислу.

Откривање правилности, које руководе расподелом и еволуцијом ин-формације у великим историјским текстовима, разрада и експериментална провера нових метода датирања (у овом тренутку их је осам) је први основни резултат нашега рада. Датирања добијена нашим методама не могу бити сма-трана апсолутним и дефинитивним. Зато ћемо говорити само о "статистичким датирањима". Понекад, краткоће ради, реч "статистички" ћемо изостављати. Дакле, ми разматрамо добијене емпиријско-статистичке датуме као резултат статистичких истраживања и не приписујемо им апсолутни карактер. У исто време, пронађено слагање тих статистичких датума на интервалу XIII-XX в. са раније познатим датумима указује на објективни карактер наших резултата.

2. слој. Овај део се може условно назвати критичким. Овде се анализи-рају традиционална датирања догађаја древне и средњовековне Европе, Средоземља, Египта. Ради удобности читаоца овде смо сабрали материјал разбацан по научној литератури, познат стручњацима разних профила (али често не и општепознат) који демонстрира озбиљне тешкоће које данас постоје у проблему заснивања датума многих догађаја древности.

Ми информисемо читаоца о фундаменталним истраживањима изузетног научника - енциклопедисте Н.А. Морозова (1854-1946), почасног члана Академије наука СССР, који је први пут у пуном обиму поставио проблем природнонаучног заснивања древне хронологије, који је сабрао огроман критички материјал и изрекао смеле хипотезе. Причамо такође о хронолошким истраживањима И. Њутна (који је стављао под сумњу многе датуме догађаја древности), о другим познатим представницима критичког правца у хронологији. Дајемо реч крупним стручњацима у археологији, науци о изворима, нумизматици и сл., често цитирамо мишљења познатих научника, упоређујући разне тачке гледишта да би читалац могао да формира сопствену представу о дотакнутим проблемима.

Основна примена емпиријско-статистичких метода у књизи је анализа датума древних догађаја. Због тога је аутор био принуђен да анализира по могућству све верзије датирања ових или оних догађаја сачуване до нашег времена. Наиме, древни текстови се често суштински разилазе у мишљењима код датирања многих важних догађаја. Тежећи да реконструише "истините верзије", аутор је често давао предност верзијама датирања фиксираним у текстовима из XI-XVI в. Хронолози XI-XVI в. су били ближи (по времену) догађајима древности које описују, што је од не мале важности. Касније хронолошке верзије из XVII-XX в. су често резултати секундарних обрада, које понекад замагљују првобитну хронолошку схему. Разјаснимо подробније изложеној мисао.

Размотримо еволуцију у времену историјских докумената и еволуцију погледа на датирање у њима описаних догађаја. Због одсуства јединственог (у